

இஸ்ரவேலின் வேஷம், உண்மையாய் இல்லையே!

சகரியா 7:1-14

சகரியா 7:1-14, தரியு ராஜா அரசாண்ட நாலாம் வருஷம், கிஸ்லே என்னும் ஒன்பதாம் மாதம், நாலாந்தேதியிலே, சகரியாவுக்குக் கர்த்தருடைய வார்த்தை உண்டாயிற்று. 2. கர்த்தருடைய சமூகத்தில் விண்ணப்பம்பண்ணவும், 3. நாங்கள் இத்தனை வருஷம்வரையிலே செய்ததுபோல ஐந்தாம் மாதத்திலே அழுது ஒடுக்கத்திலிருக்கவேண்டுமோ என்று சேனைகளுடைய கர்த்தரின் ஆலயத்திலிருக்கும் ஆசாரியரிடத் திலும் தீர்க்கதரிசிகளிடத்திலும் கேட்கவும், சரேத்சேரும் ரெகெம்மெலேகும் அவனுடைய மனுஷரும் தேவனுடைய ஆலயத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். 4. அப்பொழுது சேனைகளுடைய கர்த்தரின் வார்த்தை எனக்கு உண்டாகி, அவர்: 5. நீ தேசத்தின் எல்லா ஜனத்தோடும் ஆசாரியர்களோடும் சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், நீங்கள் இந்த எழுபது வருஷமாக ஐந்தாம் மாதத்திலும் ஏழாம் மாதத்திலும் உபவாசம்பண்ணி துக்கங்கொண்டாடினபோது நீங்கள் எனக்கென்றுதானா உபவாசம்பண்ணினீர்கள்? 6. நீங்கள் புசிக்கிறபோதும் குடிக்கிறபோதும் உங்களுக்கென்றல்லவா புசிக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கென்றல்லவா குடிக்கிறீர்கள்? 7. எருசலேமும் அதைச் சுற்றிலும் இருந்த பட்டணங்களும் குடிநிறைந்து சுகமாயிருந்தகாலத்திலும், தெற்குநாடும் சமபூமியும் குடியேறியிருந்த காலத்திலும் முன்னிருந்த தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு கர்த்தர் கூறின வார்த்தைகள் இவைகள் அல்லவோ என்று சொல் என்றார். 8. பின்பு கர்த்தருடைய வார்த்தை சகரியாவுக்கு உண்டாகி, அவர்: 9. சேனைகளின் கர்த்தர் உரைக்கிறது என்னவென்றால், நீங்கள் உண்மையாய் நியாயந்தீர்த்து, அவனவன் தன்தன் சகோதரனுக்குத் தயவும் இரக்கமும் செய்து, 10. விதவையையும் திக்கற்ற பிள்ளையையும் பரதேசியையும் சிறுமையானவனையும் ஒடுக்காமலும், உங்களில் ஒருவனும் தன் சகோதரனுக்கு விரோதமாய்த் தன் இருதயத்தில் தீங்கு நினையாமலும் இருங்கள் என்றார். 11. அவர்களோ கவனிக்க மனதில்லாமல் தங்கள் தோளை முரட்டுத்தனமாய் விலக்கி, கேளாதபடிக்குத் தங்கள் செவிகளை அடைத்துக்கொண்டார்கள். 12. வேதத்தையும் சேனைகளின் கர்த்தர் தம்முடைய ஆவியின் மூலமாய் முந்தின தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு சொல்லியனுப்பின வார்த்தைகளையும் கேளாதபடிக்குத் தங்கள் இருதயத்தை வைரமாக்கினார்கள்; ஆகையால் மகா கடுங் பம் சேனைகளின் கர்த்தரிடத்திலிருந்து உண்டாயிற்று. 13. ஆதலால் நான் கூப்பிட்டபோது, அவர்கள் எப்படி கேளாமற்போனார்களோ, அப்படியே அவர்கள் கூப்பிட்டபோது நானும் கேளாமல் இருந்தேனென்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். 14. அவர்கள் அறியாத புறஜாதிகளுக்குள்ளே அவர்களைப் பறக்கடித்தேன்; அதினால் அவர்கள் பின்வைத்துப்போன தேசம் போக்குவரத்தில்லாமல் பாழாய்ப்போயிற்று; அவர்கள் இன்பமான தேசத்தைப் பாழாய்ப்போகப்பண்ணினார்கள் என்றார்.

சடங்கு மற்றும் உண்மையான விசுவாசம் பற்றிய பிரச்சினை இயேசுவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தில் ஒரு மையக் கருப்பொருளாக இருந்தது.

யூத சடங்குகள் உச்சத்தை எட்டிய ஒரு உலகிற்கு இயேசு நுழைந்தார், மேலும் அவர் வெற்று சடங்குகளில் அல்ல, உண்மையில் வேரூன்றிய உண்மையான நம்பிக்கையின் செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதன் மூலம் பதிலளித்தார்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் அப்போது நிலவிய யூத மதத்தின் வடிவத்தை விமர்சிக்கிறார்.

ரோமர் 2:17 மற்றும் அதள்கும பின்வரும்.

மக்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தில் பெருமிதம் கொள்கிறார்கள், அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்றோம் என்ற உண்மையைப் பாதுகாத்து, தங்களைக் குருடர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகவும், இருளில் விளக்குகளாகவும், முட்டாள்களுக்கு பயிற்றுவிப்பவர்களாகவும், குழந்தைகளின் ஆசிரியர்களாகவும் தங்களைக் கருதிக் கொள்ளலாம் என்று பவுல் எழுதுகிறார். அவர்கள் தேவனின் சட்டத்தின்படி வாழத் தவறிவிடுகிறார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்களுடைய பாசாங்குத்தனத்தால் தேவனுடைய பெயர் அவமதிக்கப்படுகிறது.

உண்மைக்குப் பதிலாக இதே வகையான சடங்குகள் தேவாலயத்திற்குள் நுழையும் என்று அப்போஸ்தலன் பவுல் எச்சரிக்கிறார்.

2 தீமோத்தேயு 3:5, தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து அதின் பெலனை மறுதலிக்கிறவர்களாயும் இருப்பார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களை நீ விட்டு விலகு.

சடங்கு உண்டு ஆனால் உண்மை இல்லை.

2 கொரிந்தியர் 5:12, இதனாலே நாங்கள் உங்களுக்கு முன்பாக எங்களை மறுபடியும் மெச்சிக்கொள்ளாமல், இருதயத்திலல்ல, வெளிவேஷத்தில் மேன்மைபாராட்டுகிறவர்களுக்கு எதிரே எங்களைக்குறித்து நீங்கள் மேன்மைபாராட்டும்படிக்கு ஏதுவுண்டாக்குகிறோம். தேவாலயத்தின் வரலாறு முழுவதும், நாம் சடங்கு மற்றும் யதார்த்தத்திற்கு எதிரான போரில் போராடியுள்ளோம்.

உண்மையான வணக்கத்திற்காக ஒரு வடிவத்தை அல்லது ஒரு வழக்கத்தை அல்லது ஒரு சடங்கு அல்லது ஒரு சடங்கு அல்லது ஒரு சடங்கு ஆகியவற்றை மாற்றுவதற்கு சாத்தான் முயற்சி செய்தான்.

யாவே தேவனின் வழிபாட்டிற்கு மாறாக பாகாலின் வழிபாட்டிற்கு நாம் திரும்பலாம்.

புறமத மதங்களின் வரலாறு முழுவதும், எப்பொழுதும் ஏதோவொரு வகையான சடங்குகள் இருந்திருக்கின்றன, ஒரே உண்மையான கடவுளின் உண்மையான வழிபாட்டிற்கு மாற்றாக சில வெளிப்புற ஆர்ப்பாட்டங்கள் உள்ளன, அவை இதயத்திலிருந்து வர வேண்டும்.

பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து இன்றும் தொடரும் சாத்தானின் பெரும் பொய். யூதர்களைப் பொறுத்தவரை, அது அவர்களின் பிறப்புரிமை, விருத்தசேதனம், சடங்குகள், நோன்புகள், விருந்துகள், வேலைகள் மற்றும் தியாகங்கள்.

அதேபோல், இன்று சபையில், ஞானஸ்நானம், ஒற்றுமை, தேவாலயத்திற்குச் செல்வது, நற்செயல்கள் அல்லது வேறு எதையாவது சாத்தான் நம்மைப் பற்றிக்கொள்ள முடியும், அது சத்தியத்தின் சாராம்சம் என்று கருதுகிறது, அது ஒரு மாற்றாக மட்டுமே செயல்படுகிறது. உண்மையான விஷயம்.

தேவன் சம்பிரதாயத்தை நியாயந்தீர்க்கிறார் என்றும், பொய் மதத்தின் இறுதி முறையை எப்போதும் எதிர்ப்பார் என்றும் வேதாகமம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

சுகரியா 7, தீர்க்கதரிசி இந்த பிரச்சினையை துல்லியமாக குறிப்பிடுகிறார்:

சடங்கு/ பொய் மற்றும் உண்மை வழிபாட்டின் பிரச்சனை.

சுகரியா 7-ன் கருப்பொருள் வெறும் சடங்குகளுக்கு மாறாக உண்மை வழிபாட்டைப் பற்றியது.

1 சாமுவேல் 16:7, கர்த்தர் சாமுவேலை நோக்கி: நீ இவனுடைய முகத்தையும், இவனுடைய சரீரவளர்ச்சியையும் பார்க்க வேண்டாம்; நான் இவனைப் புறக்கணித்தேன்; மனுஷன் பார்க்கிறபடி நான் பாரேன்; மனுஷன் முகத்தைப் பார்ப்பான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார் என்றார்.

உண்மை வழிபாடு என்பது சடங்குகள் அல்லது நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து அல்ல, இதயத்திலிருந்து வரும் ஒன்று என்று தேவன் தொடர்ந்து வரையறுத்துள்ளார். இது சகரியா 7 இன் முக்கிய செய்தியாகும்.

1. கேள்வி.

வசனம் 1-3, தரியு ராஜா அரசாண்ட நாலாம் வருஷம், கிஸ்லே என்னும் ஒன்பதாம் மாதம், நாலாந்தேதியிலே, சகரியாவுக்குக் கர்த்தருடைய வார்த்தை உண்டாயிற்று. 2. கர்த்தருடைய சமூகத்தில் விண்ணப்பம்பண்ணவும், 3. நாங்கள் இத்தனை வருஷம்வரையிலே செய்ததுபோல ஐந்தாம் மாதத்திலே அழுது ஒடுக்கத்திலிருக்கவேண்டுமோ என்று சேனைகளுடைய கர்த்தரின் ஆலயத்திலிருக்கும் ஆசாரியரிடத் திலும் தீர்க்கதரிசிகளிடத்திலும் கேட்கவும், சரேத்சேரும் ரெகெம்மெலேகும் அவனுடைய மனுஷரும் தேவனுடைய ஆலயத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

சகரியாவின் இரவு தரிசனங்களின் புத்தகத்தில் ஒரு தொடரை இப்போது முடித்துள்ளோம்.

இஸ்ரேல் மற்றும் நாடுகளுக்கான தேவனின் திட்டத்தின் தீர்க்கதரிசன எதிர்காலத்தின் சிறந்த படங்கள். இரவு தரிசனங்கள் அதிகாரம் 6ல் முடிந்துவிட்டன.

இந்த இரவு தரிசனங்களுக்கு இப்போது இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன.

சகரியா 1:1, தரியு அரசாண்ட இரண்டாம் வருஷம் எட்டாம் மாதத்திலே இத்தோவின் மகனான பெரகியாவின் குமாரனாகிய சகரியாவுக்கு உண்டான கர்த்தருடைய வார்த்தை:

இது அவருடைய தீர்க்கதரிசி சகரியா மூலம் தேவனின் அடுத்த வார்த்தை.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இஸ்ரவேலர் மிகவும் ஆறுதலடைந்த நிலையில், தேவன் அவர்களுக்கு ஒரு மிகப்பெரிய எச்சரிக்கை செய்தியுடன் மீண்டும் வருகிறார்.

- சகரியா புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் அவர்கள் சிறையிலிருந்து திரும்பி வந்தார்கள்.
- இடிந்து கிடக்கும் தங்கள் கோவிலைப் பார்த்தார்கள்.
- பாழடைந்த தங்கள் நகரத்தைப் பார்த்தார்கள்.

தேவன் தங்கள் நகரத்தை மீண்டும் கட்டுவார், தேவன் அவர்களின் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டுவார் என்று சொல்ல சகரியாவின் மூலம் இந்த தரிசனங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களின் இதயங்களை ஆறுதல்படுத்தினார்.

அதுமட்டுமல்ல, வரும் நாளில் தேவன் அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தையும் கொடுப்பார். தேவன் இவை அனைத்தையும் அவர்களுக்காகத் திட்டமிட்டார். அந்த தரிசனங்களால் அவர்கள் பெரிதும் ஆறுதல் அடைந்தார்கள்.

இப்போது 518 கி.மு.

ஆலயம் உயர்ந்து வருகிறது. ஒருவேளை நாம் அதிகாரம் 7க்கு வருவதற்குள் பாதியிலேயே மேலே சென்றிருக்கலாம். அந்த மக்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள். எஸ்றா 6-ம் அதிகாரத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தரியுவின் ஆணையின் காரணமாக எருசலேமை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கு எல்லா தடைகளும் நீக்கப்பட்டன.

நிலைமை நன்றாகத் தெரிகிறது.

அவர்களின் நகரம் மீட்கப்படும்.

அவர்களின் கோவில் புதுப்பிக்கப்படும்.

இதையெல்லாம் கண்டு மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

அவர்கள் மீண்டும் கடந்த காலத்தில் விழுந்த மாதிரிக்கு திரும்பும் பெரும் ஆபத்து உள்ளது. அது முடிந்தவுடன், அவர்கள் மீண்டும் அதில் விழுந்தனர்.

அவர்கள் ஆலயத்தையும் அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளையும் மீட்டெடுத்தவுடன், அவர்கள் வடிவத்தை யதார்த்தத்திற்கு மாற்றுவார்கள்.

எனவே தேவனுடைய வார்த்தை அவர்களுக்கு வருகிறது.

வசனம் 3, நாங்கள் இத்தனை வருஷம்வரையிலே செய்ததுபோல ஐந்தாம் மாதத்திலே அழுது ஓடுக்கத்திலிருக்கவேண்டுமோ என்று சேனைகளுடைய கர்த்தரின் ஆலயத்திலிருக்கும் ஆசாரியரிடத் திலும் தீர்க்கதரிசிகளிடத்திலும் கேட்கவும்,

அவர்கள் அழுது தங்களைப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டுமா என்பது பற்றிய இந்தக் கேள்வியே அதிகாரங்கள் 7 மற்றும் 8-ன் முக்கிய கேள்வியாகும்.

பெத்தேல் நகரம் தேவனுடைய வீடு என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அது உண்மையில் இங்கு பெத்தேல் நகரமாக இருக்க வேண்டும்.

பெத்தேல், அதன் நேரடி அர்த்தம் தேவனின் வீடு என்றாலும், ஆலயத்தை விவரிக்க ஒருபோதும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, அது ஒரு ஆலயத்தை விவரிக்க பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

ஆலயத்தை பற்றி பேசுவதற்கு 250 முறை தேவனின் வீடு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஹவுஸ் ஆஃப் எலோஹிம் 50 முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஆனால் பெத்தேல் தேவனின் இல்லம் அல்ல. எனவே, இது ஒரு நகரம் அல்லது இருப்பிடத்தைக் குறிக்கும் சொல்.

எருசலேமுக்கு வடக்கே பன்னிரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள இந்த நகரத்தில் சில மனிதர்கள் இருந்தார்கள், அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்க இறங்கினர்.

இப்போது இந்த மனிதர்கள் பாபிலோனிலிருந்து திரும்பி வந்திருக்கலாம்.

பெரும்பாலும், அவர்கள் பாபிலோனிய பெயர்களைக் கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட யூதர்கள். அவர்கள் மீண்டும் பாபிலோன் நகரத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இப்போது எருசலேமுக்கு வருகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு கேள்வி இருக்கிறது.

- அவர்கள் பெத்தேலின் சிறிய நகரத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள்.
- இந்தக் கேள்வி மனதில் இருந்ததால் கீழே இறங்கினர். கர்த்தருக்கு முன்பாக ஜெபிக்க இறங்கி வந்தார்கள்.
- அவர்கள் தேவனிடம் மன்றாடுகின்றனர்/ தேடினார்கள். அவர்கள் தேவனிடம் மன்றாடினார்கள்.

இந்த ஐந்தாம் மாத விரதத்தை நாம் தொடர வேண்டுமா?

இது உண்மையில் இழுபறியாக மாறி வருகிறது.

பின்னணி.

தேவன் இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் நிரந்தரமான ஒரே ஒரு விரதத்தை மட்டுமே நிறுவியிருந்தார், அதுதான் பாவநிவிர்த்தி நாள்.

லேவியராகமம் 23:38, நீங்கள் அந்தந்த நாளுக்குத் தக்கதாய்க் கர்த்தருக்குச் சர்வாங்க தகனபலி, போஜனபலி, இரத்தபலி, பானபலி முதலானவைகளைச் செலுத்தும்படி சபைகூடிவந்து, பரிசுத்தமாய் ஆசரிப்பதற்காக நீங்கள் கூறவேண்டிய கர்த்தருடைய பண்டிகைகள் இவைகளே. (V37)

உபவாசம் இருக்க வேண்டும் என்று நேரடியாகக் கூறப்படாமல், நீங்கள் உண்ணாத நேரம் என்று மட்டுமே மறைமுகமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் நாம் அறிந்த ஒரே நிரந்தர விரதம் அதுதான். ஆனால் பல ஆண்டுகளாக மக்களால் பல நோன்புகள் சேர்க்கப்பட்டன.

பெரிய நிகழ்வுகள் நடக்கும் போதெல்லாம், அது ஒரு பெரிய நிகழ்வு என்று அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் விரதம் இருப்பதன் மூலம் நினைவுகூருவோம். அது வரும்போது ஒவ்வொரு வருடமும் விரதம் இருப்போம்.

நோன்புகளை குவிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

3வது வசனத்தில் குறிப்பிட்ட இந்த விரதம் ஐந்தாம் மாதம், அவ் மாதம். (அப்பா என்று பொருள்)

இது பாபிலோனியர்களால் எருசலேமையும் ஆலயத்தையும் அழித்ததை நினைவூட்டுவதாக இருந்தது.

பாபிலோனியர்கள் உள்ளே வந்து எருசலேமையும் கோவிலையும் அழித்தபோது, அது இஸ்ரவேலின் சரித்திரத்தில் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் அதை ஒரு நோன்புடன் நினைவுகூர விரும்பினர், அதனால் அவர்கள் இந்த விரதத்தை மேற்கொண்டனர்.

இப்போது சிறைப்பிடிப்பு முடிந்துவிட்டது, அவர்கள் திரும்பி வந்து பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன, ஆனால் அவர்களில் சிலர் இன்னும் உண்ணாவிரதத்தை கடைபிடிக்கின்றனர்.

இன்றும் அந்த விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் சில மரபுவழி யூதர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த மக்கள் அதை பெத்தேலில் வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் முழு யோசனையிலும் கொஞ்சம் சோர்வாக இருந்தனர்.

அவர்கள் வந்து, “நாம் அழுது கொண்டே இருக்க வேண்டுமா? நம்மை நாமே பிரிந்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமா?”

அவர்கள் அங்கு ஒரு எபிரேய வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அது நசரேயரின் மூலச் சொல்லாகும், அல்லது நசரேயப் பிரிவினையின் சபதம்.

ஒவ்வொரு ஐந்தாவது மாதமும் இந்த விசேஷ விரதத்தை நினைவு கூர்ந்து நம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு அழுது புலம்பிக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமா?

ஒருவழியாக, இது ஒரு வருத்தமான விஷயம், ஏனென்றால், உண்ணாவிரதம் தொடங்கப்பட்ட முழு நோக்கமும் ஏற்கனவே கடந்துவிட்டதா என்று அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினர். எல்லாமே சடங்குதான்.

அதில் அர்த்தமுள்ள எதுவும் மிச்சமில்லை. அவர்கள் வெறுமனே இயக்கங்களைக் கடந்து கொண்டிருந்தனர், அது ஒரு சலிப்பான பணியாக மாறிவிட்டது.

நல்ல நோக்கத்துடன் ஆரம்பித்தது ஒரு நிறுவனமாக மாறியது, இது ஒரு உண்மையான வழிபாட்டுச் செயலைக் காட்டிலும் வருடாந்திர கடமையாக உணரப்பட்ட ஒரு இயந்திர சடங்கு. இது ஆன்மீக அவமானத்தின் காலமாக மாறியது, அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்த ஒரு சடங்கு. அவர்கள் அதன் நோக்கத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கியது, அது அவர்களுக்கு எந்த உண்மையான அர்த்தத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

வசனம் 3, நாங்கள் இத்தனை வருஷம்வரையிலே செய்ததுபோல

இந்த ஒப்பந்தத்தில் அவர்கள் சோர்வடைந்தனர். அது ஒரு உண்மையான வலி.

சுகரியா 8:19, நாலாம் மாதத்தின் உபவாசமும், ஐந்தாம் மாதத்தின் உபவாசமும், ஏழாம் மாதத்தின் உபவாசமும், பத்தாம் மாதத்தின் உபவாசமும், யூதா வம்சத்தாருக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் சந்தோஷமாகவும் நல்ல பண்டிகைகளாகவும் மாறிப்போகும்; ஆகையால் சத்தியத்தையும் சமாதானத்தையும் சிநேகியங்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

அவர்கள் நான்காவது, ஐந்தாவது, ஏழாவது மற்றும் பத்தாவது உபவாசம் நடந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கொஞ்சம் சோர்வடைந்து கொண்டிருந்தார்கள். நீங்கள் திரும்பும் ஒவ்வொரு முறையும் மற்றொரு நோன்பு இருந்தது.

இந்த எல்லா உபவாசம் வைக்க வேண்டுமா?

இது சட்டபூர்வமான வெற்றிடமாக இருந்தது, அங்கு உண்மையான அர்ப்பணிப்பு அல்லது உண்மையான அர்ப்பணிப்பு எதுவும் இல்லை.

2. எண்ணம்.

கர்த்தருடைய வார்த்தை நேரடியாக பதிலளிக்கிறது.

விக்கிரக வணக்கத்தில் ஈடுபட்டு, அதே பழைய சடங்குகள் மற்றும் வழக்கமான முறைகளில் விழுந்து பழகிய மக்களின் சம்பிரதாயத்தை நோக்கிய போக்கை கடவுள் உணர்கிறார். அதனால் அவர்களின் சொந்த மதத்திற்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை, மேலும் அவர்கள் மற்றொரு தேவனுக்கு சொந்தமான மற்றொரு வகையான சடங்குகளுக்கு மிகவும் வசதியாக செல்ல முடியும்.

வசனம் 4-5, அப்பொழுது சேனைகளுடைய கர்த்தரின் வார்த்தை எனக்கு உண்டாகி, அவர்: 5. நீ தேசத்தின் எல்லா ஜனத்தோடும் ஆசாரியர்களோடும் சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், நீங்கள் இந்த எழுபது வருஷமாக ஐந்தாம் மாதத்திலும் ஏழாம் மாதத்திலும் உபவாசம்பண்ணி துக்கங்கொண்டாடினபோது நீங்கள் எனக்கென்றுதானா உபவாசம்பண்ணினீர்கள்?

இது எப்போதாவது உண்மையா?

இந்த உபவாசத்தில் எப்போதாவது உண்மை இருந்ததா?

- கர்த்தருடைய நாளில், உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்டாட இந்த இடத்தில் நீங்கள் கூடியிருந்தபோது, அது உங்களுக்கு உண்மையிலேயே அர்த்தமுள்ளதா?
- அல்லது நீங்கள் இப்போது வந்து, திருவிருந்து எடுத்து, ஞானஸ்நானம் பெற்று, இயக்கங்களைச் சென்றீர்களா? நீங்கள் எனக்காக செய்தீர்களா, அல்லது உங்களுக்காக செய்தீர்களா?
- இது உண்மையான வழிபாடா, அல்லது நீங்கள் உங்கள் வழக்கத்தை கடைப்பிடித்து, நேர்மை இல்லாமல் பிரார்த்தனை செய்து, உங்கள் முதுகில் தட்டிக் கொண்டு, நீங்கள் ஒரு கடமையை நிறைவேற்றுவதாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களா?
- நீங்கள் உண்மையிலேயே என்னுடன் இணைந்திருக்கிறீர்களா, அல்லது நடிப்பில் தொலைந்து போன சடங்கை முறியடித்தீர்களா?

வசனம் 6, நீங்கள் புசிக்கிறபோதும் குடிக்கிறபோதும் உங்களுக்கென்றல்லவா புசிக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கென்றல்லவா குடிக்கிறீர்கள்?

உனது உபவாசம் விருந்தாக மாறியது உனக்காகவா?

தேவன் உண்மையில் ஒரு ஆழமான பிரச்சனையை ஆராய்கிறார்.

அவர்களின் உண்ணாவிருந்தங்கள் மற்றும் அவர்களின் விருந்துகள், சமமாக, அவர்களுக்கு சொந்தமானது, மேலும் தேவன் அரிதாகவே கருதப்பட்டார் என்பது உட்குறிப்பு.

அவர்கள் கேட்ட உண்மையான கேள்வி - ஐந்தாம் மாதப் பண்டிகையை நாம் கொண்டாட வேண்டுமா? ஒருபோதும் பதிலளிக்கப்படவில்லை.

அந்த கேள்விக்கு ஒருபோதும் பதில் இல்லை, ஏனென்றால் அது முக்கியமல்ல.

விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் வணங்கலாம், நீங்கள் ஒரு உபவாசத்துடன் கொண்டாடலாம் அல்லது நீங்கள் விரும்பும் எந்த நேரத்திலும் நீங்கள் ஒரு விருந்து கொண்டாடலாமா, அது உண்மையிலேயே தேவனின் பெருமைக்கும் மகிமைக்கும் செய்யப்பட்டால்? என்ற கேள்விக்கு பதில் இல்லை.

ஆழமான பிரச்சினை, உண்மையிலேயே இஸ்ரேலை பாதித்துக்கொண்டிருந்த கடுமையான தீமை, அவர்களின் மத நடைமுறைகள் அனைத்தும் வெறும் நிகழ்ச்சிகளாக மாறிவிட்டன. அவர்கள் பின்னால் உள்ள அர்த்தத்தை இழந்துவிட்டார்கள், வெளிப்புற செயல்கள் உண்மையான பக்தியிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டன.

வசனம் 5 இல், தேவன் இதைக் கேட்பதன் மூலம் சிறப்பித்துக் காட்டுகிறார், "நீங்கள் எழுபது ஆண்டுகள் முழுவதுமாக அதைச் செய்தீர்களா?"

இது காலப்போக்கில் மட்டும் அல்ல.

இது எந்த உண்மையான இதயமும் இல்லாமல் இயக்கங்களின் வழியாக அவர்கள் உணர்ந்த சோர்வைப் பற்றியது.

தேவன் அவர்களின் ஏமாற்றத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார். அவர்கள் உண்மையாகவே மெய் வணக்கத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்களா, அல்லது அவர்கள் வெறுமனே சகித்துக்கொள்ளும் வெற்று வழக்கமாகிவிட்டதா?

இந்தக் கேள்வி அவர்களின் நம்பிக்கை வெறும் சடங்கு பழக்கமா அல்லது தேவனுடனான உண்மையான உறவா என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க அவர்களை சவால் செய்கிறது.

நீங்கள் உபவாசம் நோற்பது உங்கள் பாவங்களால் தான். நீ உண்பதும் குடிப்பதும் உனக்கே லாபம். முழு விஷயமும் உங்களுக்கானது.

ஆனால் இதில் தேவன் என்ன வைத்திருக்கிறார்?

ஏனெனில் நோன்பிலும், விருந்திலும் தேவனின் மகிமைக்காக எதுவும் இல்லை.

நீங்கள் உபவாசம் இருந்தபோது அது சுய தண்டனையைப் போன்றது, நீங்கள் விருந்து வைத்தபோது அது உங்கள் சொந்த திருப்திக்காக இருந்தது.

தேவன் எங்கே வந்தார்?

எனக்காக எப்போதாவது உபவாசம் இருந்தீர்களா?

இன்று சிலர் உபவாசம் இருப்பார்கள். இது ஒரு நல்ல விஷயம். நாம் உபவாசம் இருக்க வேண்டும் என்று வேதாகமம் சொல்லும் விதத்தில், நாம் உபவாசம் இருப்பதே மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தாமல், அது தேவனின் மகிமைக்காகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், மனிதர்களின் புகழுக்காக நமக்காக செய்யப்படும் செயலாகவும் இருந்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா?

அல்லது நாங்கள் வேலையாக இருந்ததால், நீங்கள் உபவாசம் இருந்தீர்கள் என்று உங்களுக்குள் சொல்லிக் கொள்வதால், இரண்டு உணவைத் தவறவிடும் சந்தர்ப்பம் இல்லை.

உடைந்து நொறுங்கி வழிபடும் இதயமே உண்மையான உபவாசம், அதைத்தான் தேவன் சொல்கிறார்.

நீங்கள் தேவனை வழிபட்டீர்கள் என்று மத சம்பிரதாயத்தின் மூலம் நீங்கள் சென்றதால் ஒருபோதும் நினைக்காதீர்கள்.

அது இதயத்திலிருந்து வெளிவர வேண்டிய ஒன்று.

வசனம் 7, எருசலேமும் அதைச் சுற்றிலும் இருந்த பட்டணங்களும் குடிநிறைந்து சுகமாயிருந்தகாலத்திலும், தெற்குநாடும் சமபூமியும் குடியேறியிருந்த காலத்திலும் முன்னிருந்த தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு கர்த்தர் கூறின வார்த்தைகள் இவைகள் அல்லவோ என்று சொல் என்றார்.

நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக் கேட்க வேண்டும்.
தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதே பிரச்சினை.

கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகளை, தெய்வீக வெளிப்பாடாக நீங்கள் கேட்க வேண்டாமா?
நீங்கள் கேட்டிருக்க வேண்டும்.

சோகமான உண்மை என்னவென்றால், அவர்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டதற்கு முழுக் காரணம் அவர்கள் கேட்காததுதான்.

எருசலேம் மக்கள் வாழ்ந்த காலம், செழிப்பு, அதைச் சுற்றியுள்ள புறநகர்ப் பகுதிகள் செழிப்பு, மக்கள் நெகேவ் முதல் ஷெபேலா வரை சென்ற காலம்.

தேசத்தின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை வரை, தெற்கே நெகேவ் வரையிலும், மேற்கில் ஷெபேலா வரையிலும், நடுவில் உள்ள நிலம் வரையிலும் உள்ளது. எல்லாம் செழித்து வளர்ந்தது மற்றும் முழு நிலத்தின் படம் உள்ளது.

தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன வார்த்தைகளை நீங்கள் கேட்க வேண்டாமா?

நீங்கள் செய்திருந்தால், நீங்கள் அனுபவித்திருந்தால் இந்த விஷயத்தை நீங்கள் அனுபவித்திருக்க மாட்டீர்கள்.

நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்கும்போது மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் இருக்கும், செழிப்பும் இருக்கும்.

இது சடங்கு பற்றியது அல்ல, ஆனால் தேவனின் வார்த்தையைக் கேட்பது.

இது வழக்கமானது அல்ல, ஆனால் கீழ்ப்படிதல்.

விருந்தில் அவர்களின் முழு நோக்கமும் தவறானது. கீழ்ப்படிதல் உணர்வு இல்லை. அவர்கள் தங்கள் வரலாற்றில் ஆரம்பத்தில் இருந்தே கூட, அவர்கள் செய்த வழியில் அவர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்குச் சென்றிருக்க மாட்டார்கள்.

அவர்களில் சிலருடன் சிறைபிடிக்கப்பட்டாலும், கொஞ்சம் மாறிவிட்டது.

3. அறிவுறுத்தல்

வசனம் 8-10, பின்பு கர்த்தருடைய வார்த்தை சகரியாவுக்கு உண்டாகி, அவர்: 9. சேனைகளின் கர்த்தர் உரைக்கிறது என்னவென்றால், நீங்கள் உண்மையாய் நியாயந்தீர்த்து, அவனவன் தன்தன் சகோதரனுக்குத் தயவும் இரக்கமும் செய்து, 10. விதவையையும் திக்கற்ற பிள்ளையையும் பரதேசியையும் சிறுமையானவனையும் ஒடுக்காமலும், உங்களில் ஒருவனும் தன் சகோதரனுக்கு விரோதமாய்த் தன் இருதயத்தில் தீங்கு நினையாமலும் இருங்கள் என்றார்.

இதுதான் முக்கியப் பிரச்சினை.

நீங்கள் விருந்துகளை வைத்தீர்கள், நீங்கள் உபவாசங்களை வைத்திருந்தீர்கள்.

நீங்கள் செய்திருக்க வேண்டியது முன்னாள் தீர்க்கதரிசிகளைக் கேட்பதுதான்.

உங்கள் முன்னோர்கள் முந்தைய தீர்க்கதரிசிகளுக்குச் செவிசாய்த்திருந்தால், நீங்கள் ஒருபோதும் சிறைபிடிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டீர்கள்.

அதற்கெல்லாம் கூட, நீங்கள் இன்னும் முன்னாள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு செவிசாய்க்கவில்லை, மேலும் நீங்கள் மதத்திற்கு ஒரு சடங்கு அணுகுமுறையை மாற்றினீர்கள். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்பதுதான்.

உண்மையான தீர்ப்பை நிறைவேற்றுங்கள்.

உங்களின் பாரபட்சமற்ற தன்மையில் உபவாசம் மற்றும் விருந்துகள் எனக்கு ஆர்வம் அல்ல.

நபர்களுக்கு மரியாதை இல்லை.

நீங்கள் சிலரை மற்றவர்களை விட விரும்பக்கூடாது.

சிலருக்கு பணம் இருப்பதாலோ, கௌரவம் இருப்பதாலோ, அல்லது அவர்களின் ஆதரவைப் பெற முயல்வதாலோ நீங்கள் நீதி வழங்கக் கூடாது.

நீங்கள் பாரபட்சம் காட்ட வேண்டாம்.

தேவனுடைய நபர்களுக்கு மரியாதை இல்லை.

யாத்திராகமம் 18:19-23, இதெப்படி, குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமக்கிறதில்லையா என்று நீங்கள் கேட்டால், குமாரன் நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்து, என் கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு, அவைகளின்படி செய்ததினால், அவன் பிழைக்கவே பிழைப்பான். 20. பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்; குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமப்பதுமில்லை, தகப்பன் குமாரனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமப்பதுமில்லை; நீதிமானுடைய நீதி அவன்மேல்தான் இருக்கும், துன்மார்க்கனுடைய துன்மார்க்கமும் அவன்மேல்தான் இருக்கும். 21. துன்மார்க்கன் தான் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் விட்டுத் திரும்பி, என் கட்டளைகளையெல்லாம் கைக்கொண்டு, நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்வானேயாகில், அவன் பிழைக்கவே பிழைப்பான், அவன் சாவதில்லை. 22. அவன் செய்த எல்லா மீறுதல்களும் நினைக்கப்படுவதில்லை; அவன் தான் செய்த நீதியிலே பிழைப்பான். 23. துன்மார்க்கன் சாகிறது எனக்கு எவ்வளவேனும் பிரியமோ? அவன் தன் வழிகளை விட்டுத் திரும்பிப் பிழைப்பது அல்லவோ எனக்குப் பிரியம் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்.

அனைவரும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும்.

பவுல் பிலிப்பியர்களில், "அனைவருக்கும் ஒரே அன்பு" என்று கூறுகிறார்.

எரேமியா 7:4-6, கர்த்தரின் ஆலயம், கர்த்தரின் ஆலயம், கர்த்தரின் ஆலயம் இதுவே என்று சொல்லி, பொய்வார்த்தைகளை நம்பிக்கொள்ளாதிருங்கள். 5. நீங்கள் உங்கள் வழிகளையும் உங்கள் கிரியைகளையும் நன்றாய்ச் சீர்ப்படுத்தி, நீங்கள் மனுஷனுக்கும் மனுஷனுக்குமுள்ள வழக்கை நியாயமாய்த் தீர்த்து, 6. பரதேசியையும் திக்கற்றவனையும் விதவையையும் ஒடுக்காமலும், குற்றமில்லாத இரத்தத்தை இந்த ஸ்தலத்திலே சிந்தாமலும்; உங்களுக்குக் கேடுண்டாக அந்நிய தேவர்களைப் பின்பற்றாமலும் இருப்பீர்களேயாகில்,

தேவனின் ஆசீர்வாதம் ஆலயத்தில் உங்கள் செயல்பாட்டில் கலந்துகொள்வதில்லை, ஆனால் நீங்கள் வாழும் விதத்தில் அது கலந்து கொள்கிறது.

முதல் விஷயம் உண்மையான தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவது.

நீங்கள் பாரபட்சமற்றவராக இருக்கட்டும்.

நீங்கள் சமாதானம் செய்பவர்களாக இருக்கட்டும்.

நீங்கள் ஒற்றுமையையும் நல்லிணக்கத்தையும் மீட்டெடுப்பதாக இருக்கட்டும்.

கருணையையும் இரக்கத்தையும் காட்டுங்கள்.

அனைத்து மனித உறவுகளுக்கும் உதவும் இரண்டு வார்த்தைகள் அன்பாகவும், அனுதாபமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஓசியா 12:6, இப்போதும் நீ உன் தேவனிடத்தில் திரும்பு; தயவையும் நியாயத்தையும் கைக்கொண்டு, இடைவிடாமல் உன் தேவனை நம்பிக்கொண்டிரு.

ஆதரவற்றவர்களை ஒடுக்காதே.

விதவையையோ, திக்கற்றவனையோ, அந்நியனையோ, ஏழையையோ ஒடுக்காதே.

சமூகத்தின் ஆதரவற்ற உறுப்பினர்களின் பட்டியல் எங்களிடம் உள்ளது, நேர்மையற்ற மனிதர்களின் தீமைகளுக்கு எளிதில் வெளிப்படும்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் நீதியும் கருணையும் கருணையும் இரக்கமும் இல்லாவிட்டால் உங்கள் மதம் முற்றிலும் பயனற்றது என்று கடவுள் கூறுகிறார். புத்துயிர் பெற்ற இதயத்தைப் பற்றி பேசும் விஷயங்கள் அவை. அவைகள்தான் உண்மையான மதத்தைப் பற்றி பேசுகின்றன.

யாக்கோபு 1:27, திக்கற்ற பிள்ளைகளும் விதவைகளும் படுகிற உபத்திரவத்திலே அவர்களை விசாரிக்கிறது, உலகத்தால் கறைபடாதபடிக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுகிறதுமே பிதாவாகிய தேவனுக்குமுன்பாக மாசில்லாத சுத்தமான பக்தியாயிருக்கிறது.

- உண்மையான மதம் என்பது மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றி ஏறி இறங்குவது அல்ல.
- உண்மையான மதம் சில சடங்குகள் வழியாக செல்லவில்லை.
- உண்மையான மதம் அனாதைகளையும் விதவைகளையும் கவனித்துக் கொள்கிறது.

மத்தேயு 5:23-24, ஆகையால், நீ பலிபீடத்தினிடத்தில் உன் காணிக்கையைச் செலுத்த வந்து, உன்பேரில் உன் சகோதரனுக்குக் குறை உண்டென்று அங்கே நினைவு கூருவாயாகில், 24. அங்கேதானே பலிபீடத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்துவிட்டுப் போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து.

உண்மையான இதய மனப்பான்மையின் அடிப்படையில் நீங்கள் அடிப்படைகளை உள்ளடக்கியிருந்தால் தவிர, எந்த வழக்கத்தையும் கடந்து செல்லாதீர்கள்.

செயலிலோ அல்லது மனத்திலோ உங்களுக்கு ஏதேனும் கசப்பு அல்லது வெறுப்பு, அல்லது பழிவாங்கும், அல்லது வழக்கு இருக்கும் போது நீங்கள் வந்து தேவனை வணங்க முடியாது.

இதயம் சரியாக இல்லாவிட்டால் தேவனை வணங்க முடியாது.

தேவன் வெறுமனே கூறுகிறார்,

- நீங்கள் எத்தனை உபவாசங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்பதில் எனக்கு ஆர்வம் இல்லை.
- நீங்கள் எத்தனை விருந்துகளை நடத்துகிறீர்கள் என்பதில் எனக்கு ஆர்வம் இல்லை.
- நீங்கள் எப்படி கும்பிடுகிறீர்கள் என்பதில் எனக்கு ஆர்வம் இல்லை.
- நீங்கள் எப்படி பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள் என்பதில் எனக்கு ஆர்வம் இல்லை.
- நீங்கள் எப்படி படிக்கிறீர்கள் அல்லது பாடுகிறீர்கள் அல்லது சேவைகளில் கலந்துகொள்வதில் எனக்கு ஆர்வம் இல்லை.

உங்கள் இதயத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

தேவன் முழு கீழ்ப்படிதலின் ஆவியைக் காண விரும்புகிறார்.

ஏசாயா 58:3, நாங்கள் உபவாசம்பண்ணும்போது நீர் நோக்காமலிருக்கிறதென்ன? நாங்கள் எங்கள் ஆத்துமாக்களை ஒடுக்கும்போது நீர் அதை அறியாமலிருக்கிறதென்ன என்கிறார்கள்; இதோ, நீங்கள் உபவாசிக்கும் நாளிலே உங்கள் இச்சையின்படி நடந்து, உங்கள் வேலைகளையெல்லாம் கட்டாயமாய்ச் செய்கிறீர்கள்.

Here we are pounding and doing our religious workout, and You don't seem to pay any attention.

ஏசாயா 58:4, இதோ, வழக்குக்கும் வாதுக்கும் துஷ்டத்தனத்தையுடைய கையினால் குத்துகிறதற்கும் உபவாசிக்கிறீர்கள்; நீங்கள் உங்கள் கூக்குரலை உயரத்திலே கேட்கப்பண்ணும்படியாய், இந்நாளில் உபவாசிக்கிறதுபோல் உபவாசியாதிருங்கள்.

நீங்கள் விரதம் இருக்கும் போது, அது வழக்கம் போல் வியாபாரம் என்று தேவன் கூறுகிறார். உங்கள் பணியாளர்கள் அனைவரையும் வேலை செய்துள்ளீர்கள்.

அவர்கள் கடினமாக உழைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கோருகிறீர்கள்.

நீங்கள் அனைவரும் உபவாசம் இருக்கிறீர்கள், நீங்கள் அற்புதமான ஆன்மீக நேரத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதே நேரத்தில் உங்களுக்காக வேலை செய்யும் ஏழை கடினமாக உழைக்கிறான், அவன் உண்ணாவிரதம் இருப்பதால் சாப்பிட எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

நீங்கள் அனைவரும் உபவாசம் இருக்கிறீர்கள், ஆனால் உரிமையாளர்களான நீங்கள் உங்கள் கோபத்தை இழக்கும் இடத்திற்கு மற்ற மக்களை வேலை செய்கிறீர்கள்.

ஏசாயா 58:5, மனுஷன் தன் ஆத்துமாவை ஒடுக்குகிறதும், தலைவணங்கி நாணலைப்போல் இரட்டிலும் சாம்பலிலும் படுத்துக்கொள்ளுகிறதும், எனக்குப் பிரியமான உபவாச நாளாயிருக்குமோ? இதையா உபவாசமென்றும் கர்த்தருக்குப் பிரியமான நாளென்றும் சொல்லுவாய்?

இது ஒருவித விளையாட்டா?

இது ஒருவித வாடிக்கையா?

நீங்கள் வேடிக்கையான விஷயங்களை உங்கள் மீது வைத்துக்கொண்டு, உங்கள் மேல் சாம்பலைப் போட்டுக்கொண்டு நீங்கள் கொஞ்சம் புகழைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் நடப்பது ஒருவித நிகழ்ச்சியா?

தேவன் தேர்ந்தெடுக்கும் உபவாசம் எது?

ஏசாயா 58:6-9, அக்கிரமத்தின் கட்டுகளை அவிழ்க்கிறதும், நுகத்தடியின் பிணையல்களை நெகிழ்க்கிறதும், நெருக்கப் பட்டிருக்கிறவர்களை விடுதலையாக்கிவிடுகிறதும், சகல நுகத்தடிகளையும் உடைத்துப்போடுகிறதும், 7. பசியுள்ள வனுக்கு உன் ஆகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொடுக்கிறதும், துரத்துண்ட சிறுமையானவர்களை வீட்டிலே சேர்த்துக் கொள்ளுகிறதும், வஸ்திரமில்லாதவனைக் கண்டால் அவனுக்கு வஸ்திரங் கொடுக்கிறதும், உன் மாம்சமானவனுக்கு உன்னை ஒளிக்காமலிருக்கிறதும் அல்லவோ எனக்கு உகந்த உபவாசம். 8. அப்பொழுது விடியற்கால வெளுப்பைப்போல உன் வெளிச்சம் எழும்பி, உன் சுகவாழ்வு சீக்கிரத்தில் துளிர்ந்து, உன் நீதி உனக்கு முன்னாலே செல்லும்; கர்த்தருடைய மகிமை உன்னைப் பின்னாலே காக்கும். 9. அப்பொழுது நீ கூப்பிடுவாய், கர்த்தர் மறுஉத்தரவு கொடுப்பார்; நீ சத்தமிடுவாய்: இதோ, நான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லுவார். நுகத்தடியையும், விரல் நீட்டுதலையும், நிபச்சொல்லையும், நீ உன் நடுவிலிருந்து அகற்றி, 10. பசியுள்ளவனிடத்தில் உன் ஆத்துமாவைச் சாய்த்து, சிறுமைப்பட்ட ஆத்துமாவைத் திருப்தியாக்கினால், அப்பொழுது இருளில் உன் வெளிச்சம் உதித்து, உன் அந்தகாரம் மத்தியானத்தைப்போலாகும்.

தேவன் பதில் சொல்ல வேண்டுமா?

அப்படியென்றால் கேலிக்குரிய உபவாசத்தை விட்டுவிட்டு தூய்மையான வாழ்க்கையை வாழுங்கள்.

மிகவும் அடிப்படை.

சுய-நீதியுள்ள உபவாசத்தின் இதயம் அன்பு மற்றும் இரக்கம், அனுதாபம் மற்றும் இரக்கம் ஆகியவற்றால் நிரப்பப்பட்ட ஒருவரால் மாற்றப்பட வேண்டும்.

1 யோவானில், தேவையிலுள்ள ஒரு சகோதரனிடம் என் இரக்கத்தை அடைவதே உண்மையான அன்பைப் பற்றி அவர் பேசுகிறார்.

எனவே, கேள்வியைக் காண்கிறோம்.

எண்ணம் பார்த்தோம்.

நம்மிடம் வழிமுறைகள் உள்ளன.

முடிவுரை.

அப்போது சகரியா கன்னத்தைப் பற்றி தேவனிடமிருந்து ஒரு வார்த்தையைப் பெறுகிறார். தேவனின் அறிவுறுத்தல் இருந்தபோதிலும், சிறைபிடிக்கப்பட்டதற்கு முன் மக்கள் கலகம் செய்தது போல் மக்கள் கலகம் செய்யலாம் என்ற உண்மையை சகரியா எதிர்கொள்கிறார்.

வசனம் 11-12, அவர்களோ கவனிக்க மனதில்லாமல் தங்கள் தோளை முரட்டுத்தனமாய் விலக்கி, கேளாதபடிக்குத் தங்கள் செவிகளை அடைத்துக்கொண்டார்கள். 12. வேதத்தையும் சேனைகளின் கர்த்தர் தம்முடைய ஆவியின் மூலமாய் முந்தின தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு சொல்லியனுப்பின வார்த்தைகளையும் கேளாதபடிக்குத் தங்கள் இருதயத்தை வைரமாக்கினார்கள்; ஆகையால் மகா கடுங் பம் சேனைகளின் கர்த்தரிடத்திலிருந்து உண்டாயிற்று.

உங்களுக்கு முந்தைய தலைமுறை கேட்கவில்லை, அவர்கள் யதார்த்தத்திற்கு பதிலாக சடங்குகளை மாற்றினர் என்று அவர் கூறுகிறார்.

அவர் இங்கு நான்கு படி முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறார்.

அவர்கள் அதைக் கேட்க மறுத்துவிட்டனர்.

அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று அர்த்தம்.

அவர்கள் அதை அலட்சியமாகவும் அலட்சியமாகவும் நடத்தினார்கள்.

இரண்டாவதாக, அவர்கள் ஒரு கலகக்கார தோளாக மாறினார்கள். அந்த சொற்றொடர் ஓசியா 4:6 இல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அது நெகேமியா 9:29 இல் இருப்பதாக நான் நம்புகிறேன்.

எருது நுகத்தை எடுக்காத போது எருது நடந்து கொள்ளும் விதத்தை இது விவரிக்கிறது. அவர்கள் கேட்கவில்லை என்று அவர் கூறுகிறார். அவர்கள் அதை தடுமாற்றமாக நடத்தினார்கள். பின்னர் நான் அவர்கள் மீது எனது சட்டத்தை வைக்க முயற்சித்தபோது, அவர்கள் தோள்களை வளைத்தார்கள், அவர்கள் ஒரு கட்டுப்பாட்டை எடுக்க மாட்டார்கள், மேலும் அவர்கள் மீது எந்த அதிகாரத்தையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை, மேலும் அவர்கள் சுய பாணியிலான சுதந்திரத்தை கோரினர்.

பின்னர் அவர்களின் முன்னேற்றத்தில் மற்றொரு படி உள்ளது.

- அவர்கள் தங்கள் காதுகளை நிறுத்தினர்.
- அவர்கள் தேவனுக்கு செவிசாய்க்க வேண்டுமென்றே மறுக்கும் வரை சென்றார்கள்.
- வார்த்தை இனி அவர்களைத் தொட்டு அவர்களை எட்டவில்லை.
- அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை வெறுத்தார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் சடங்கை முறியடித்தனர்.
- அவர்கள் தங்கள் இதயங்களை பிடிவாதக் கல்லாக ஆக்கினார்கள்.

வைரத்திற்கான மற்றொரு சொல், அவர்கள் ஒரு வைரமாக கடினமான இதயத்துடன் இருந்தனர், இது கடினமான விஷயம்.

எனவே, இதோ இவர்கள். அவர்கள் தங்கள் சடங்குகள் அனைத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள், கடவுள் அவர்களிடம், "எனக்கு உங்கள் இதயங்கள் மட்டுமே வேண்டும்" என்று கூறுகிறார், அவர்கள் தங்கள் காதுகளை நிறுத்தி, அவர்கள் தங்கள் இதயங்களை கல்லைப் போல கடினமாக்குகிறார்கள்.

அவர்களின் மனமும் விருப்பமும் தேவனுக்கு எதிராக அமைந்தன. நீங்கள் வரலாற்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கூறுகிறார், ஏனென்றால் அது நடந்தபோது, அவர்கள் ஒரு பயங்கரமான தீர்ப்பைப் பெற்றனர். எனவே, விசாரணை மற்றும் நோக்கம் மற்றும் அறிவுறுத்தல் மற்றும் அவமதிப்பு.

அவர் இறுதியாக அவர்களுக்கு கோபத்தை நினைவுபடுத்துகிறார்.

வசனம் 12, வேதத்தையும் சேனைகளின் கர்த்தர் தம்முடைய ஆவியின் மூலமாய் முந்தின தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு சொல்லியனுப்பின வார்த்தைகளையும் கேளாதபடிக்குத் தங்கள் இருதயத்தை வைரமாக்கினார்கள்; ஆகையால் மகா கடுங் பம் சேனைகளின் கர்த்தரிடத்திலிருந்து உண்டாயிற்று.

அவர் அழுதார், அவர்கள் கேட்கவில்லை.

சேனைகளின் கர்த்தர் அவர்களைச் சூறாவளியால் எல்லா தேசங்களுக்குள்ளும் சிதறடித்தார்.

வசனம் 13-14, ஆதலால் நான் கூப்பிட்டபோது, அவர்கள் எப்படி கேளாமற்போனார்களோ, அப்படியே அவர்கள் கூப்பிட்டபோது நானும் கேளாமல் இருந்தேனென்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். 14. அவர்கள் அறியாத புறஜாதிகளுக்குள்ளே அவர்களைப் பறக்கடித்தேன்; அதினால் அவர்கள் பின்வைத்துப்போன தேசம் போக்குவரத்தில்லாமல் பாழாய்ப்போயிற்று; அவர்கள் இன்பமான தேசத்தைப் பாழாய்ப்போகப்பண்ணினார்கள் என்றார்.

தேவனின் கோபம்.

70 ஆண்டுகளாக தேவன் அவர்களைக் கேட்கவில்லை.

அவர்கள் என்னைக் கேட்க மாட்டார்கள், அதனால் நான் அவர்களைக் கேட்பதை நிறுத்திவிட்டேன்.

அசல் கேள்விக்கு என்ன பதில்?

உபவாசம் மற்றும் விருந்துகளை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா?

தேவனுடைய வார்த்தை சுகரியாவுக்கு விருந்து குறித்து எப்படிய வந்தது?

விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் செய்ததெல்லாம் மதத்தின் வடிவத்தை உருவாக்குவதுதான்.

தேவனுக்கு வடிவில் ஆர்வம் இல்லை. உங்கள் இதயத்தில் இருக்கும் யதார்த்தத்தில் தேவன் ஆர்வமாக உள்ளார்.

அந்த உண்மை தேவனின் வார்த்தைகளைக் கேட்பதில் இருந்து உருவாகிறது. கடந்த தலைமுறையினர் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கவில்லை, அவர்கள் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டார்கள்.

நாம் அலட்சியமாக இருப்பதை தேவன் விரும்பவில்லை, அவருடைய வார்த்தைக்கு நாம் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதையும் அவர் விரும்பவில்லை.

நமக்கு எளிய செய்தி.

யதார்த்தத்திற்கு எந்த வடிவத்தையும் நாம் மாற்ற முடியாது.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதே என் பிரார்த்தனை.

நீங்கள் தேவாலயத்திற்குச் செல்கிறீர்கள் என்பதற்காகவோ அல்லது உங்களுக்கு ஏதாவது சடங்குகள் இருந்ததாகவோ அல்ல.

சங்கீதம் 23 சொல்லும் கதை:

அதன் தலைவன் அமைதியைக் கடந்து, எழுந்து நின்று, “எனக்கு வித்தியாசம் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு சங்கீதம் தெரியும், ஆனால் அவர் மேய்ப்பனை அறிந்திருக்கிறார்.

சங்கீதம் தெரிந்தவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, மேய்ப்பனை அறிந்தவர்கள் பலர் இல்லை.

சுகரியாவின் ஏழாவது அத்தியாயத்தின் கருப்பொருளுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு உவமையை நம் ஆண்டவர் கற்பித்தார், அதை நாம் சிறிது நேரத்தில் பார்ப்போம்.

லூக்கா 18:9-14, அன்றியும், தங்களை நீதிமாண்களென்று நம்பி, மற்றவர்களை அற்பமாயெண்ணின சிலரைக்குறித்து, அவர் ஒரு உவமையைச் சொன்னார். 10. இரண்டு மனுஷர் ஜெபம்பண்ணும்படி தேவாலயத்துக்குப் போனார்கள்; ஒருவன் பரிசேயன், மற்றவன் ஆயக்காரன். 11. பரிசேயன் நின்று: தேவனே! நான் பறிகாரர், அநியாயக்காரர், விபசாரக்காரர் ஆகிய மற்ற மனுஷரைப்போலவும், இந்த ஆயக்காரனைப்போலவும் இராததனால் உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன். 12. வாரத்தில் இரண்டுதரம் உபவாசிக் கிறேன்; என் சம்பாத்தியத்திலெல்லாம் தசமபாகம் செலுத்தி வருகிறேன் என்று, தனக்குள்ளே ஜெபம்பண்ணினான். 13. ஆயக்காரன் தூரத்திலே நின்று, தன் கண்களையும் வானத்துக்கு ஏறெடுக்கத் துணியாமல், தன் மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு: தேவனே! பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும் என்றான். 14. அவனல்ல, இவனே நீதிமானாக்கப்பட்டவனாய்த் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போனான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; ஏனெனில் தன்னை உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப் படுவான் என்றார்.

இந்த உவமை கற்பிக்கக்கூடிய பல பாடங்கள் உள்ளன, அவை அனைத்தையும் நான் பெற விரும்பவில்லை, ஆனால் நான் ஒரு சிந்தனையை வெளியே இழுக்க விரும்புகிறேன். அதுவும் வழிபாட்டுக்கு இரண்டு அணுகுமுறைகள் உள்ளன. ஒன்று சம்பிரதாயவாதியின் அணுகுமுறை மற்றொன்று யதார்த்தவாதியின் அணுகுமுறை. மேலும் அவற்றை இங்கு காண்கிறோம்.

சுயமரியாதை சம்பிரதாயவாதி.

அவருக்கு மதம் என்பது சடங்கு. அவர் தேவனிடம் ஜெபிக்கவில்லை, ஆனால் தனக்காக.

அவர் தேவனை அடைய முயற்சிக்கவில்லை, ஆனால் அவர் தனது மதத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட சில விஷயங்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவருக்கு மனந்திரும்புவதில் ஆர்வம் இல்லை.

அவர் துக்கத்தில் அல்லது அன்பில் அல்லது பணிவு அல்லது உண்மையான வழிபாட்டில் கூட ஆர்வம் காட்டவில்லை.

அவர் தனது நற்சான்றிதழ்களைப் படிப்பதில் மட்டுமே ஆர்வம் காட்டுகிறார்.

அவர், "நான் வாரத்திற்கு இரண்டு முறை நோன்பு நோற்கிறேன், என்னிடம் உள்ள எல்லாவற்றிலும் பத்தில் ஒரு பங்கை நான் தருகிறேன்" என்று கூறி முதுகில் தட்டிக் கொள்கிறார். உண்மையான வழிபாடு உணவைத் தவிர்ப்பது, பாவத்திலிருந்து விலகி இருப்பது, தேவனுக்கு உங்கள் இதயத்தைக் கொடுப்பதை விட தேவனுக்கு பணம் கொடுப்பது என இருந்தால், இது ஒரு ஆழ்ந்த மத மனிதர்.

ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, மதம் என்பது உங்கள் பணத்தைக் கொடுப்பதாலோ அல்லது உணவைத் தவிர்ப்பதாலோ உருவாக்கப்படவில்லை, எனவே, அவர் மதவாதி, அவர் ஒரு சடங்கு.

அவரது சடங்கு மற்றும் அவரது வழக்கமான மற்றும் மதத்தின் மருந்துகளின் செயல்திறன் ஆகியவற்றில், அவர் கடவுளை அறியும் யதார்த்தத்திலிருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்திக் கொண்டார். நியாயமாக அவன் வீட்டிற்குச் செல்வதில்லை.

சுய வருந்திய உண்மை மனிதன்.

தொலைவில் நிற்கும் வரி வசூலிப்பவர், மைய இடத்தையோ, முக்கிய இடத்தையோ, அல்லது இந்த மனிதனின் இருப்பிடத்தையோ நெருங்குவது கூட இல்லை.

பணிவு, குற்ற உணர்வு, உறுதிப்பாடு மற்றும் தவம் ஆகியவற்றின் அடையாளமாக அவர் மார்பில் அடித்து, "தேவனே, ஒரு பாவியான எனக்கு இரக்கமாயிரும்" என்று கூறுகிறார்.

- அவர் வருந்துகிறார்.
- அவர் உடைந்துள்ளார்.
- அவர் அடக்கமானவர்.
- அவர் தேவனுக்கு எந்த சடங்கும் செய்யவில்லை.
- உடைந்த மற்றும் நொறுங்கிய இதயத்தை அவர் தேவனுக்கு வழங்குகிறார்.

தன் வீட்டிற்குச் செல்லும் மனிதன் நீதிமான் என்று இயேசு கூறுகிறார்.

மாயத்துக்கும் நிஜத்திற்கும் இடையே நல்ல வேறுபாட்டை இயேசு நமக்குத் தருகிறார்.

இப்படி தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் எடுத்ததால் தான் இரட்சிக்கப்பட்டோம், ஞானஸ்நானம் பெற்றதாலோ, தெளிக்கப்பட்டதாலோ, உறுதிப்படுத்தப்பட்டதாலோ என்னவோ, சடங்கு செய்ததால் தான் நலம் என்று நினைத்தவர்கள் வரலாற்றில், ஆனால் அதுதான் சரியாக இருக்கிறது. அதைத்தான் வேதாகமம் எதிர்க்க விரும்புகிறது.

இன்றிரவு நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையாக இருப்பீர்களா?